

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
TUZLANSKI KANTON

KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 126 0 K 186413 21 Kž 2
Tuzla, 20.05.2021. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Tuzli, kao drugostepeni sud u vijeću sastavljenom od Vildane Helić, kao predsjednika vijeća, Merside Sušić i Samira Jusičića, kao članova vijeća, sa zapisničarem Šejlom Adžajlić, u krivičnom predmetu protiv optuženog A. A., zbog produženog krivičnog djela – Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 383. stav 2. u vezi stava 1. i u vezi sa članom 55. Krivičnog zakona Federacije BiH, u sticaju sa krivičnim djelom pod tačkom 3. - Pronevjera u službi - iz člana 384. stav 1. KZ F BiH, radi donošenja odluke po žalbi branitelja optuženog, advokata S. B. iz Ž., izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Lukavcu broj 126 0 K 186413 20 K 2 od 25.06.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj u prisustvu tužioca Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona S. Č., branitelja optuženog, advokata S. B., advokata iz Ž. i optuženog A.A., dana 20.05.2021. godine, donio je

P R E S U D U

Žalba branitelja optuženog A. A. se odbija kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Lukavac broj 126 0 K 186413 20 K 2 od 25.06.2020. godine potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Lukavac broj 126 0 K 186413 20 K 2 od 25.06.2020. godine, oglašen je krivim optuženi A. A. zbog produženog krivičnog djela zloupotreba položaja i ovlaštenja – iz člana 383. stav 2. u vezi stava 1. Krivičnog zakona Federacije BiH (KZ FBiH), u sticaju sa produženim krivičnim djelom Pronevjera u službi - iz člana 384. stav 1. KZ F BiH, pa su optuženom primjenom odredbi člana 54. KZ FBiH utvrđene kazne zatvora i to za produženo krivično djelo zloupotreba položaja i ovlaštenja iz člana 383., stav 2. u vezi stava 1. KZ FBiH u trajanju od 1 (jedne) godine, a za produženo krivično djelo Pronevjera u službi - iz člana 384. stav 1. KZ F BiH u trajanju od 8 (osam) mjeseci, pa je optuženi osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci. Istom presudom, optuženi je obavezan da oštećenoj „F.“ doo L. naknadi štetu u iznosu od 29.351,09 KM, oštećenoj „Z. C.“ doo za trgovinu promet i usluge G. iznos od 7.229,52 KM i to sve u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude, te je obavezan da plati troškove krivičnog postupka na ime paušalnog iznosa, iznos od 100,00 KM koji je dužan platiti u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude.

Protiv navedene presude žalbu je podnio branitelj optuženog A. A., advokat S. B. iz Ž. (u daljem tekstu: branitelj optuženog), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i odluke o krivičnopravnoj sankciji, s prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda preinači u skladu sa odredbom člana 329. stav 1. i 2. ZKP FBiH, ako se smatra da su odlučne činjenice u prvostepenoj presudi pravilno utvrđene i da s obzirom na utvrđeno činjenično stanje se donese drugačija presuda ili da se prvostepena presuda

ukine i odredi održavanje pretresa pred Kantonalnim sudom i donese odluka kojom će se optuženi osloboditi od optužbe.

Kantonalno tužiteljstvo je podnijelo pismeni odgovor na žalbu optuženog, u kojem je predložilo da se žalba branitelja optuženog odbije kao neosnovana.

Na sjednici vijeća, održanoj u smislu člana 319. stav 1. ZKP FBiH, branitelj optuženog je izjavio da u cijelosti ostaje kod žalbenih osnova i navoda iz žalbe, a optuženi je u cijelosti prihvatio navode iz žalbe svog branitelja, a kantonalni tužitelj je u cijelosti ostao kod pismenog odgovora na žalbu branitelja optuženog.

Ovaj sud je ispitao prvostepenu presudu, na osnovu člana 321. ZKP FBiH, u onom dijelu u kojem se pobija žalbom branitelja optuženog i po službenoj dužnosti u smislu člana 3. Zakona o izmjenama i dopunama ZKP FBiH, pa je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Žalbom branitelja optuženog se ukazuje da prvostepeni sud u razlozima presude nije odgovorio na prigovore branitelja optuženog koji se odnose na relevantnost i zakonitost dokaza i da je na taj način počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni prigovori branitelja optuženog nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude (strana 37. pasus zadnji, strana 38., strana 39, pasus prvi) prvostepeni sud je dao razloge vezano za navode branitelja optuženog po njegovim prigovorima koji su dostavljeni putem pismenog podneska od 29.03.2018. godine, a koji su i isticani na glavnom pretresu kada je u pitanju zakonitost dokaza na koje je branitelj optuženog ukazao tokom postupka, a koji dokazi su bliže navedeni na stranama od 37. do 39. obrazloženja pobijane presude, te dao jasne i određene razloge zbog čega smatra da su neosnovani prigovori branitelja optuženog kojima je ukazao na zakonitost pribavljanja materijalnih dokaza, a koji se odnose na materijalnu dokumentaciju za pravna lica „F.“ doo L., „U. G.“, doo „R.“, „K.“ doo Ž., „Z. k.“ G., doo „E.“ T., „BH M... B.“ doo L., doo „M.H. Građevina“ Ž., pa se ne mogu prihvatiti žalbeni prigovori branitelja optuženog da je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka d) ZKP FBiH.

Branitelj optuženog pobijajući prvostepenu presudu u okviru bitnih povreda odredaba krivičnog postupka u žalbi ukazuje da su zapisnici o saslušanju svjedoka sačinjeni u MUP-u nezakoniti dokazi jer su sačinjeni bez obavještenja tužitelja i da su ovakve istražne i predistražne radnje nezakonite, pa proizlazi da pobija prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH.

Neosnovano se žalbom branitelja optuženog ukazuje da su zapisnici o saslušanju svjedoka dati MUP TK nezakoniti dokazi iz razloga što o preduzimanju ovih istražnih radnji nije obaviješten tužitelj, pa kako branitelj optuženog u žalbi ne navodi o kojim se to zapisnicima radi, ovaj sud je provjeravajući žalbene prigovore branitelja optuženog imao u vidu sve zapisnike o saslušanju svjedoka datih u MUP TK, pa tako zapisnik o saslušanju svjedoka N. A. u MUP TK – Sektor Krim policije broj ... od 17.05.2016. godine, zapisnik sačinjen u PU Ž. broj ... od 13.04.2016. godine i zapisnik sačinjen u PU Ž. broj ... od 10.03.2016. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka S. S. od 14.04.2016. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka H. Š. u PU Ž. broj ... od 17.03.2016. godine, broj ... od 13.04.2016.

godine, zapisnik o saslušanju H. M. PU Ž. od 16.03.2016. godine, zapisnik o saslušanju G. H. PU Ž. od 17.03.2016. godine i 13.04.2016. godine, zapisnik o saslušanju M. E. PU G. od 26.05.2016. godine, zapisnik o saslušanju O.A. PU G. od 27.04.2016. godine, zapisnik o saslušanju R. E. MUP TK od 14.04.2016. godine, zapisnik o saslušanju J. D. PU Ž. od 16.03.2016. godine, zapisnik o saslušanju M. M. PS S. od 17.05.2016. godine, zapisnik o saslušanju M. G. MUP TK od 27.04.2016. godine, zapisnik o saslušanju Š.S. MUP TK od 17.05.2016. godine, a koji zapisnici su ovim svjedocima predočavani prilikom ispitivanja na glavnom pretresu i koji su uvršteni kao dokazi u dokazni materijal. Tačno je da na navedenim zapisnicima nije konstatovano da je tužitelj obaviješten o preduzetim istražnim radnjama.

Odredbom člana 234. ZKP FBiH je propisano koje istražne radnje mogu preduzeti ovlaštene službene osobe, pa između ostalog, mogu prikupljati izjave od osoba, međutim, navedenom zakonskom odredbom nije propisano da je prilikom uzimanja izjava od osoba potrebno prisustvo postupajućeg tužitelja.

Branitelj optuženog u navodima žalbe se poziva na odredbu člana 233.stav 3. ZKP FBiH kojom je propisano da ako postoje osnovi sumnje da je izvršeno krivično djelo za koje je zakonom propisana kazna zatvora do pet godina, ovlaštena službena osoba je dužna obavijestiti tužitelja o svim raspoloživim informacijama, radnjama i mjerama koje je preduzela najkasnije 7 dana od dana saznanja o postojanju osnovane sumnje da je učinjeno krivično djelo. Ovu svoju žalbenu tvrdnju branitelj optuženog obrazlaže na način da u spisu ne postoji dokaz koji bi potvrdio da su ovlaštene službene osobe postupile u skladu sa gore navedenom zakonskom odredbom. Po ocjeni ovoga suda, činjenica da u spisu ne postoji dokaz koji bi potvrdio da su ovlaštene službene osobe postupile u skladu sa odredbom člana 233. stav 3. ZKP FBiH, ne čini zapisnike o saslušanju svjedoka nezakonitim dokazima, kao ni činjenica da prilikom saslušanja svjedoka u istrazi nije prisustvovao tužitelj, a kako to branitelj pogrešno smatra, a niti na osnovu toga što u spisu ne postoji dokaz da su ovlaštene službene osobe obavijestile postupajućeg tužitelja o preduzetim radnjama, može izvesti zaključak da ovi dokazi ne postoje. Ove tvrdnje (da ovlaštene službene osobe nisu postupile u skladu sa članom 233. stav 3. ZKP FBiH) branitelj u žalbi nije potkrijepio argumentima, pa je takav žalbeni prigovori branitelja paušalan, pa je stoga neprihvatljiv žalbeni prigovor branitelja optuženog da su zapisnici o saslušanju svjedoka tokom istrage, a koji su već naprijed navedeni u obrazloženju ove presude, nezakonito pribavljeni i da sve što je proizašlo iz ovih dokaza nije pravno valjano, pa time nije prihvatljiv ni žalbeni prigovor da je pobijanom presudom učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka i) ZKP FBiH).

Nadalje, u razlozima žalbe branitelj optuženog navodi da je i optužba prekoračena i da nije riješen predmet optužbe u cjelini, na koji način je donijeta odluka na štetu optuženog, pa slijedi da pobija prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka j) i h) ZKP FBiH. Međutim, branitelj optuženog u razlozima žalbe ne konkretizuje u čemu vidi navedene povrede, a ovaj sud nije ovlašten po službenoj dužnosti postupati po ovakvim paušalnim prigovorima branitelja optuženog u okviru ovog žalbenog osnova, pa o istima ovaj sud nije mogao ni odlučivati.

Osporavajući prvostepenu presudu, branitelj optuženog u žalbi ukazuje na razlike u iskazima svjedoka na glavnom pretresu u odnosu na one koji su dati u istrazi, a da u obrazloženju pobijane presude nisu dati razlozi u pogledu protivrječnosti iskaza svjedoka

saslušanih na glavnom pretresu i tokom istrage, da u obrazloženju presude nisu sadržani razlozi koji su opravdali primjenu kazne prema optuženom, niti su dati razlozi vezano za odluku o imovinskopравnom zahtjevu i troškovima krivičnog postupka i da je time učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Ovi žalbeni prigovori branitelja optuženog nisu osnovani.

Uvidom u spis predmeta ovaj sud je utvrdio da su na glavnom pretresu saslušani brojni svjedoci, da su istima predloženi na glavnom pretresu i iskazi iz istrage i da proizlazi da su svjedocima predloženi iskazi samo radi određenih pojedinosti kojih se svjedoci nisu mogli sjetiti u vezi predmetnog događaja i da su isti u suštini identično iskazivali, tako da ovaj sud nalazi da ovakvi paušalni prigovori branitelja optuženog da je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH nisu mogli dovesti u pitanje zakonitost pobijane odluke.

Neosnovano se žalbom branitelja optuženog ukazuje da u pobijanoj presudi nema razloga vezano za odluku o imovinskopравnom zahtjevu da je time počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Iz obrazloženja pobijane presude (zadnja strana pasus drugi) proizlazi da je prvostepeni sud odluku o imovinskopравnom zahtjevu utvrdio na temelju vjerodostojne knjigovodstvene dokumentacije, a radi se o fakturama i otpremnicama koje su u svom sadržaju navedene u obrazloženju pobijane presude, a koja dokumentacija sadrži sve elemente poslovne isprave u skladu sa Zakonom o knjigovodstvu (vrstu robe, količinu, jedinične cijene, ukupnu cijenu za navedenu količinu), što tokom postupka i nije bilo sporno kada je u pitanju količina i vrijednost robe koja je bila predmet ovog postupka, te da je na temelju dokaza utvrđena visina depozita za robu koju je firma „BH M... B...“ preuzela od firme „F...“ doo L., tako da se ne mogu prihvatiti žalbeni prigovori branitelja optuženog da pobijana presuda nema razloga za odluku o imovinskopравnom zahtjevu i da je time počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Također su neosnovani žalbeni prigovori branitelja optuženog da pobijana presuda nema razloga ni o troškovima krivičnog postupka i da je time počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je prvostepeni sud odluku o troškovima krivičnog postupka temeljio na odredbi člana 202. stav 1. ZKP FBiH kojom je propisano da će sud kad optuženog oglasi krivim izreći u presudi da je dužan da naknadi troškove krivičnog postupka. Budući da je optuženi oglašen krivim pobijanom presudom i da se prvostepeni sud pozvao i na odredbu člana 199. stav 1. tačka g) ZKP FBiH koji se odnosi na paušalni iznos i koji se utvrđuje srazmjerno trajanju i složenosti krivičnog postupka, pa kako se u konkretnom slučaju i po ocjeni ovog suda radi o složenom predmetu, pravilno je utvrđena i visina paušalnog iznosa, tako da se ne mogu prihvatiti žalbeni prigovori branitelja optuženog da pobijana presuda nema razloga u vezi odluke o troškovima krivičnog postupka i da je time počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH. Također, ovaj sud cijeni neosnovanim žalbene prigovore branitelja optuženog da u obrazloženju presude nisu dati razlozi koji se odnose na primjenu kazne prema optuženom, jer je prvostepeni sud, a kako to proizlazi iz obrazloženja pobijane presude (strana 35. zadnji pasus i strana 36. prvi pasus) prilikom izbora vrste i visine krivičnopravne sankcije cijenio sve okolnosti u skladu sa odredbom

člana 49. KZ FBiH, te dao jasne i određene razloge o primjeni kazne prema optuženom za počinjena krivična djela, tako da se ne mogu prihvatiti žalbeni prigovori branitelja optuženog da je počinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Ispitujući činjenično stanje u vezi sa žalbenim prigovorima branitelja optuženog, ovaj sud je našao da se neosnovano žalbom branitelja optuženog pobija prvostepena presuda zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, jer je prvostepeni sud sve izvedene dokaze u skladu sa odredbom člana 296. stav 2. ZKP FBiH ocijenio pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, pa je na osnovu takve ocjene izvedenih dokaza pravilno utvrdio da je dokazano da je optuženi počinio krivična djela koja su mu optužnicom stavljena na teret. Za ovakav zaključak prvostepeni sud je imao uporište u izvedenim dokazima čiji je sadržaj iznesen u obrazloženju pobijane presude, nakon čega je izvršio analizu, kako subjektivnih tako i objektivnih dokaza, te utvrdio nespornim na temelju materijalnih dokaza u predmetu da je optuženi A. A. prema zaključenim ugovorima o radu od 27.06.2014. godine, 01.10.2014. godine, 02.11.2015. godine bio u radnom odnosu u firmi „F...“ doo L. na poslovima komercijaliste za prodaju proizvoda i obojene metalurgije, stakla i staklarskog materijala, da je obavljao u navedenom pravnom licu odgovorne poslove, te da je isti u smislu odredbe člana 2. tačka 6. KZ FBiH imao to svojstvo. Nadalje, na temelju iskaza saslušanih svjedoka Č. S., H.D., N. M., S. S., J. T., H. I., N. A., H. Š., Č. A., K.M., H. S., M. H., H. M., G. H., H.Š., A. M., M. E., M. M., S. H., M. Dž., Š. S., K. A., O. A., M. I., M.G., A.S., M. M., J.D., G. M., B. M., A. K. i H. I., koje iskaze je pravilno prvostepeni sud prihvatio kao objektivne, jer su isti potkrijepljeni materijalnim dokazima (računima i otpremnicama), a koji su bliže navedeni na strani 5., 6., 7, 8. i 9. prvi pasus obrazloženja pobijane presude, a radi se o vjerodostojnoj dokumentaciji, a koji dokazi se odnose u odnosu na sve tačke iz činjeničnih navoda izreke pobijane presude, te u obrazloženju presude dao jasne i određene razloge u odnosu na sve odlučne činjenice, a koje razloge prihvata i ovaj sud. Dakle, žalbeni prigovori branitelja optuženog u pogledu ocjene izvedenih dokaza i zaključaka suda oko dokazanosti relevantnih činjenica, nisu doveli u sumnju činjenično stanje kako ga je utvrdio prvostepeni sud, a koga ovaj sud prihvata kao pravilno i potpuno utvrđeno.

Na potpuno pravilno utvrđeno činjenično stanje, prvostepeni sud je pravilno primijenio Krivični zakon kada je optuženog A. A. oglasio krivim za krivična djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja – iz člana 383. stav 2. u vezi stava 1. i u vezi sa članom 55. KZ FBiH, u sticaju sa krivičnim djelom pod tačkom 3. - Pronevjera u službi - iz člana 384. stav 1. KZ FBiH, jer se i po ocjeni ovog suda, stiču svi elementi tih krivičnih djela, tako da je neosnovan žalbeni prigovor branitelja optuženog da je povrijeđen Krivični zakon na štetu optuženog.

Ispitujući prvostepenu presudu po žalbi branitelja optuženih, a u smislu člana 323. ZKP FBiH u odluci o krivično pravnoj sankciji, ovaj sud nalazi da je prvostepeni sud prilikom utvrđivanja krivičnopravne sankcije optuženom pravilno cijenio sve okolnosti, pa je tako od olakšavajućih okolnosti na strani optuženog pravilno cijenio raniju neosuđivanost, korektno ponašanje tokom postupka, te je cijeneći stepen krivnje optuženog, opredijeljenost i upornost optuženog u preduzimanju inkriminisanih radnji, nastale posljedice po oštećene, pravilno utvrdio pojedinačne kazne za krivična djela počinjena u sticaju, jer i po ocjeni ovog suda, utvrđena kazna zatvora za produženo krivično djelo zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 2., u vezi sa stavom 1. KZ FBiH u trajanju od 1 (jedne) godine, imajući u vidu brojnost preduzetih inkriminisanih radnji i nastale posljedice je srazmjerna težini ovog učinjenog krivičnog djela. Također i ovaj sud nalazi da utvrđena kazna zatvora u trajanju od 8 (osam) mjeseci za produženo

krivično djelo pronevjere u službi iz člana 384. stav 1. KZ FBiH, imajući u vidu okolnosti da je optuženi inkriminisane radnje ovog krivičnog djela preduzimao u dužem vremenskom intervalu, te imajući u vidu i visinu nastupjele štete, da je ista srazmjerna težini ovog krivičnog djela, pa i po ocjeni ovog suda, izrečena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 6 (šest) mjeseci je adekvatna težini počinjenih krivičnih djela i ličnosti optuženog i sa ovom kaznom će se postići svrha kažnjavanja koja je propisana odredbom člana 42. KZ FBiH.

Radi svega naprijed navedenog, s obzirom da žalbom branitelja optuženog nije dovedena u pitanje pravilnost pobijane presude, te da nisu utvrđene povrede Krivičnog zakona na štetu optuženog, na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, ovaj sud je na temelju odredbe člana 328. ZKP FBiH žalbu branitelja optuženog A.A. odbio kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrdio.

Zapisničar

Šejla Adžajlić, s.r.

Predsjednica vijeća

Vildana Helić, s.r.